

[Ellsabeth Arnold]

Men det, der har været hovedsynspunktet for Det Radikale Venstre i denne sag, er, at det er så utrolig svært at påvise en egentlig fejl i sygehussystemet, hvor det ofte vil være betydelig lettere hos en enkelt praktiserende læge eller på en klinik, hvor man har kontakt med behandleren. Ansvarsplaceringen for uheldet vil blive betydelig lettere for patienten at komme igennem med, hvis der er sket en fejlbehandling, og det er fordelen ved at have en patientforsikring.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er også særdeles tilfreds med, at vi nu får en patientforsikring. Vi har i årevis talt om, at vi burde have det.

Men man kan jo ikke lade være med at sidde og tænke lidt på, hvordan det har været før. Når man nu siger, at der bliver merudgifter på mange hundrede millioner kroner, vil det så i realiteten sige, at der i de forløbne år har været mennesker, der ingenting har fået, men som har været berettiget til det? Det er jo det, dette her ganske tydeligt angiver.

Det har jo vist sig i de senere år, at det er nødvendigt, at vi får denne forsikring, når man kan komme ud for, at alle kan se, at her er der begået en fejl, endda en så alvorlig fejl, at ingen kan være i tvivl om, at det er en fejl, og der alligevel bliver sagt, at det er et hændeligt uheld, således at den pågældende ingenting får i erstatning for det.

Selvfølgelig er vi parat til at finde de penge, der skal til; det er da klart. Men egentlig burde det jo i dag være et enigt Folketing, der sagde: Vi kan ikke være den tilstand, som har været før, bekendt, nemlig at vi lader mennesker, hvor der virkelig er tale om alvorlige ting, fuldstændig i stikken.

Vi mener også, vi skal videre, sådan at patientforsikringen kommer til at dække alle former for behandling, men vi har ment, at det var rigtigt at starte med hospitalerne og få noget erfaring; senere kan vi så få andre med. Men det er en god ting, at vi nu hjælper de patienter, der før var ladet i stikken, og det er det, vi gør med dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 63 stemmer (S, SF, CD, RV og KRF) mod 46 (KF, V og FP).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om Danmarks Grundforskningsfond.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 27/12 90. Første behandling 18/1 91. Betænkning 24/5 91).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Frank Jensen (S):

Hvis man skal være ærlig, må man sige, at betænkningen over dette lovforslag har haft en noget svær fødsel i udvalget. Det stod jo lidt uklart under førstebehandlingen, hvem der havde faderskabet til lovforslaget, men kort tid efter påtog finansministeren sig faderskabet, og derefter kom lovforslaget til i folkemunde at gå som »Dyremoses Mindefond«.

Men nu har vi så fået en betænkning frem til Folketinget, og vi er i hvert fald fra Socialdemokratiets side glade for, at vi nu får meget store ændringer ind i lovforslaget, så vi sikrer, at dette lovforslag ikke kommer til at indeholde falsk varebetegnelse.

Lovforslagets formålsparagraf talte jo om oprettelse af Danmarks Grundforskningsfond. Men der var i det oprindelige lovforslag meget stor usikkerhed med hensyn til, om ikke det ville blive falsk varebetegnelse, fordi resten af paragrafferne i lovforslaget stort set lagde op til, at der her var tale om industripolitik og erhvervs politik. Og det er godt nok, for det mangler vi også i dette land, men så skal man fra regeringens side lade være med at tale om øgede bevillinger og styrkelse af grundforskningen.